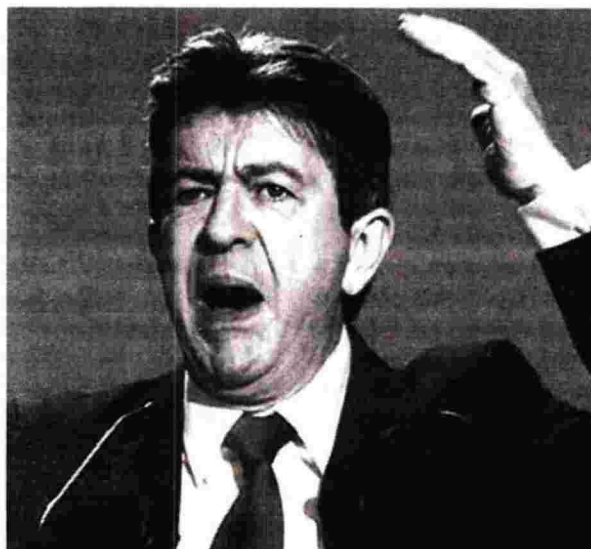

Συσπείρωση της Αριστεράς, Οργάνωση των δικτύων του λαού

Του Ροζέ Μαρτελί*

Ο Ζαν-Λικ Μελανσόν έχει την αίσθηση ότι ολοκληρώθηκε μια φάση μετά από μακρά περίοδο που άρχισε στο τέλος του 2008 με την αποχώρησή του από το Σοσιαλιστικό Κόμμα, μέχρι την άνοιξη του 2014. Την περίοδο αυτή εμφανίστηκε και καθιερώθηκε στον πολιτικό στίβο της χώρας το Αριστερό Μέτωπο, με το εκλογικό αποτέλεσμα που σημείωσε το 2012 στις προεδρικές εκλογές (11%) αλλά και τη μεγάλη διάψευση στις δημοτικές εκλογές και ευρωεκλογές το 2014. Ο Μελανσόν ήταν το διάστημα αυτό στο κέντρο των καυτών γεγονότων ως το νούμερο ένα του κόμματός του (του Κόμματος της Αριστεράς) και πρωταγωνιστική μορφή της νέας συμμαχίας, του Αριστερού Μετώπου. Τώρα πιστεύει πως ήρθε η ώρα να σημειώσει μια τομή.

Είναι γεγονός ότι το Αριστερό Μέτωπο βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση. Πρώτα απ' όλα για λόγους στρατηγικής. Η επιτάχυνση της δεξιάς πολιτικής της κυβέρνησης των σοσιαλιστών δεν αφήνει ελεύθερο χώρο στην αριστερά της Αριστεράς, αλλά στη ριζοσπαστικοποιημένη δεξιά. Γιατί; Τι να κάνουμε; Πώς θα εκφράσουμε ταυτόχρονα, τη ριζοσπαστικοποίηση του λαού και την απαίτηση για τη συσπείρωση του συνόλου της Αριστεράς σε σαφή αριστερή βάση; Οι απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα δεν είναι στο ίδιο μήκος κύματος για όλον τον κόσμο του Αριστερού Μετώπου. Σ' αυτά τα ερωτήματα να προσθέσουμε και μια σειρά -δευτερεύοντες λόγους- όπως ο χαρακτήρας του Μετώπου. Πρόκειται για μια πληθυντική οργάνωση, που κινητοποίησε δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές (κόμματα, κινήματα κ.λπ.) Η δομή του όμως είναι αυτή ενός καρτέλ των οργανωμένων μελών, που κυρίως κυριαρχείται από δύο δυνάμεις, το ΚΚ Γαλλίας και το Κόμμα της Αριστεράς. Ωστόσο αναγνωρίζεται από όλους η αναγκαιότητα να προχωρήσει το Μέτωπο μπροστά. Πώς όμως και προς ποια κατεύθυνση; Εδώ διαφοροποιούνται οι απόψεις ανάμεσα σ' αυτούς που κλίνουν υπέρ μιας πιο ενωτικής δομής και σε αυτούς που επιθυμούν κυρίως να διατηρήσουν

Ο Ζαν-Λικ Μελανσόν δεν αποσύρεται από την πολιτική ζωή. Το συμπέρασμα αυτό βγαίνει αβίαστα από τον τελικό του λόγο στις εργασίες του καλοκαιρινού πανεπιστημίου του Κόμματος της Αριστεράς. Δεν εννοεί να περάσει τη ζωή του «σφυρίζοντας αδιάφορα». Ωστόσο αποφάσισε να συνεχίσει τον αγώνα του από άλλο μετερίζι μέσα στα πλαίσια του κόμματός του.

την ιδιαίτερη κομματική τους ταυτότητα.

Παραμένει ακόμα να διευκρινιστούν οι τρόποι λειτουργίας και πώς θα συνεχίσει τη λειτουργία του. Στο κέντρο των συζητήσεων βρίσκεται το πρόβλημα της άμεσης σύνδεσης των μελών και της συμμετοχής των μεμονωμένων μελών στη λήψη των αποφάσεων, πέρα από τις οργανωμένες σε κόμματα δυνάμεις του Μετώπου.

Η διπλή όψη του Ζαν-Λικ Μελανσόν, μαχητή και αναγνωρισμένου ηγέτη, μπορεί να είναι παράγοντας αντιφάσεων και εντάσεων. Παραιτούμενος από την ηγεσία του κόμματός του μπορεί να αυξάνει τα σπέρ-

ματα της διχόνοιας. Ενισχύει έτσι ταυτόχρονα την ελευθερία του λόγου του και της σκέψης. Ο πολιτικός άνδρας δεν θέλει να αισθάνεται ότι περιορίζεται να εκφράσει την ανάγκη του για την άμεση επαφή με το «λαό». Αυτός που υπερασπίζεται με νύχια και δόντια την αξιοπρέπεια της δράσης των μελών (του κόμματος), δεν μπορεί παρά να διαπιστώνει τα αποτελέσματα της κρίσης της πολιτικής και την απομάκρυνση των πολιτών από τα κόμματα και τις προσωπικές πολιτικές. Το εκφράζει αυτό με σαφήνεια η νέα αναφορά στις επιτυχίες των Podemos.

Επιθυμεί να χρησιμοποιήσει το νέο πεδίο για να διευρύνει το ακροατήριό του; Ίσως. «*Το πρόβλημα δεν είναι να συσπειρώσουμε την αριστερά, αλλά να οργανώσουμε τα δίκτυα του λαού*», είπε. Να οργανώσουμε το λαό σε δίκτυα χωρίς τη διαμεσολάβηση που επιχειρείται για τη συσπείρωση της ριζοσπαστικής-μεταρρυθμιστικής αριστεράς; Όχι προφανώς. Και πώς θα συμφιλιωθεί ο πειρασμός για άμεσο διάλογο και η αναβάθμιση του Αριστερού Μετώπου που για άλλη μια φορά διακηρύσσεται; Μένει να το δούμε. Πώς θα υψωθεί η σημαία για την 6η Δημοκρατία, χωρίς να υποκύψουμε στις σειρήνες της προεδρολογίας; Πώς θα κερδίσουμε το χώρο με τον μικρόκοσμο, χωρίς να γλιστρήσουμε στο βάλτο, χωρίς να απομακρυνθούμε από το πεδίο των πολιτικών θεσμών;

Αυτά είναι μερικά από τα τεράστια προβλήματα που στην απάντησή τους βρίσκεται το κλειδί για να αποφύγουμε την καταστροφή της αριστεράς όπως και της ίδιας της δημοκρατίας. Ο Μελανσόν επιθυμεί να αφιερωθεί στην αναζήτηση απαντήσεων. Πρόκειται για ένα καλό νέο. Και βέβαια δεν θα πρέπει να είναι ο μόνος που θα το κάνει αυτό.

Μετάφραση από το γαλλικό περιοδικό «Regards»

* Ο Ροζέ Μαρτελί είναι πρώην στέλεχος του ΚΚΓ, ιστορικός και διευθυντής του περιοδικού «Regards».